

[Landbrugsministeren.]

midlede til Indkøb af billigt Smør og Margarine, saa er det en ejendommelig Form, man foreslaar det betalt paa. Hvem skal betale det? Pengene foreslaas tilvejebragt ved en Margarineafgift. Det vil i Virkeligheden sige, at man her gaar ind for en Tanke, som man fra den Side ellers plejer at vise fra sig, nemlig om Tilskud til Merbeskæftigelse i Landbruget. Man foreslaar, at den almindelige Befolkning gennem en Margarineafgift skal give et Tilskud til Opretholdelsen af Priser paa Smør, som Landbruget ellers ikke kan opnaa paa Verdensmarkedet. Jeg synes, det er en ejendommelig Form for et Tilskud til Merbeskæftigelse. Hvis man finder det nødvendigt og klogt at give Landbruget et saadant Tilskud, vilde det dog være rigtigere at tage de Penge, der skulde bruges dertil, paa en helt anden Maade end gennem en Margarineafgift, som først og fremmest maa betaales af den allerfattigste Del af Befolkningen.

Der er en anden Ting, der under mig ikke saa helt lidt, naar jeg ser paa dette Forslag. I Sommer, da vi behandlede et andet Forslag til Fordel for Landbruget, nemlig Forslaget om Rentetilskud til Landmænd, da vægede man sig fra Venstres Side mod dette Forslag navnlig ud fra den Betragtning, at det at give Rentetilskud til Landmænd efter Trang var en Almisse, noget, som man ikke under nogen Omstændighed vilde gaa med til. Men det, man her foreslaar, at give Margarine og Smør til en vis Del af Befolkningen efter Trang, er formodentlig ikke Almisse. Det er mig uforstaaeligt, at en saadan Opfattelse kan være til Stede hos Venstre, da Forholdet er fuldkommen ensartet.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at det forbavtede ham noget, at den danske Regering ikke vilde være med til at gennemføre tilnærmelsesvis saa gode Foranstaltninger til Fordel for Landbruget, som man f. Eks. havde gjort det i Sverige og Norge. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kan være overbevist om, at danske Landmænd nødig vil bytte økonomiske Vilkaar med deres Kolleger i Sverige og Norge. Og det kan ikke nytte, at vi vil anlægge vor Politik til Fordel for Landbruget efter samme Principper som i Lande, hvis Forhold er vidt forskellige fra dem, danske Landmænd arbejder under. Det danske Landbrug er et Eksportlandbrug i langt videre Udstrækning end Landbruget i de Lande, her er Tale om, og derfor maa det nødvendigvis være saaledes, at de Forslag, man kan have Fordel af i disse Lande, vil man ikke til-

nærmelsesvis have samme Fordel af her i Danmark.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager, der beklagede sig over, at jeg efter hans Skøn optraadte som Minister for Husmændene og ikke for det hele Landbrug, skal jeg sige, hvad jeg har udtalt tidligere, at jeg har hele Tiden haft den Opfattelse, at det var min Pligt at arbejde for Fremme af hele Landbruget. Derfor gik jeg ogsaa i Fjor — og jeg vil sige, det var ikke uden Modstand fra Husmændenes Side — med til en Kornafgift til Fordel for de større Landmænd. Men saaledes som Forholdene ligger i Aar, er der ikke den samme Rimelighed derfor, og derfor har jeg ikke fremsat et saadant Forslag. Og selv om det Forslag til Smørordning, som jeg har fremsat, gennemføres i den Skikkelse, hvori det er forelagt, vil det ingenlunde kunne siges at være en Foranstaltning, som først og fremmest bliver til Fordel for Husmændene. Det er et Forslag, som økonomisk sikkert vil betyde mere for de større Landmænd end for de smaa.

Men hertil vil jeg føje, at med Hensyn til de forskellige Landmænds Opfattelse af de Forslag til Smørordning, der har været fremme dels fra min Side, dels fra Mejeriernes, fra Venstres og fra konservativ Side, er Stillingen den — det kan ikke nytte, at man vil søge at dække over det —, at Husmændene ubetinget er gaet meget stærkt imod baade Venstres, de Konservatives og Mejeriernes Forslag og har stillet sig paa et Standpunkt, som falder sammen med det, hvorefter jeg har udarbejdet mit Forslag. Det er ogsaa ganske naturligt, for selv om det Forslag, jeg har udarbejdet, naturligvis betyder mere økonomisk for de større Landmænd end for de smaa, fordi de større sælger mere Mælk end de smaa, saa er de Forslag, der er fremsat fra anden Side, i langt højere Grad Forslag, som først og fremmest kommer de store Landmænd til gode.

Og hvis man kan sige om Venstres Forslag, at det pisker den almindelige Befolkning med Svøber, maa man rigtignok sige, at det konservative Forslag pisker den med Skorpioner. Jeg forstaaer derfor meget vel, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen udtalte, at det Forslag, der var udarbejdet af de Konservative, bød en langt bedre Ordning — for det større Landbrug — end den, der er foreslaaet fra min Side; thi dersom det ærede Medlem vil undersøge Forholdene ædrueligt, vil han hurtig se, at det Forslag, der er udarbejdet fra den Side, kun er en Fordel for Godsejere og Proprietærer. Forholdet